

ПАШИТЕ СЪЧИНЕНИЯ

Мжка.

ИЗЪ СБОРНИЦИТЕ за най-хубавите съчинения

Гората зиме.

Заледена е гората зиме. Снѣжни прѣспи лежат между дърветата—върху скованата от студ земя. Не се чува ромона на поточетата. Черни врани прехвръкват от дърво на дърво и грозно грачат. Нѣкога се чува виене на вълци. Пуста е гората зиме. Само прекрасното зелено елхово дърво, окичено съ снѣгът, весели гората.

Цвѣтанка Василева през 1932 г. ученичка от IV отдѣл., у-ще „Д. Войниковъ“, Шуменъ.

Просекъ.

Когато бѣхъ малка плашеха ме съ просеки. Веднажъ, когато се върнахъ от училище, заварихъ единъ просекъ на стжалата ни. Мене ме достраша да мина да не би да ме тури въ торбата си. Въ това време излѣзе мама. Тя му даде коматче хлѣбъ. На тръгване просекът ме погали. Отъ тогава не ме е страхъ отъ просеки. Азъ обичамъ да имъ помагамъ.

Юлия Куцарова, през 1933 г. ученичка въ III отдѣл., у-ще „Д. Войниковъ“, Шуменъ.

Бездомни.

Две деца, безъ майка и баща, скитаха изъ улиците гладни и недооблечени. Тѣ тѣръха милостиви люде, които да имъ помогнатъ. Но горделивите люде ги отминаваха и не поглеждаха двѣ сиротни и бездомни деца. Огорчени и капнали отъ умора, тѣ се приближиха до една стена и седнаха на заветъ върху единъ камъкъ. Малкото братче не изтряхъ на глада и студа. То отпусна главичката си въ скита на сестра си и задрѣма.

Снѣгът валѣше непрестанно. Земята побѣляваше. Бездомничетата се свиваха едно до друго и не знаеха, какво ще стане съ тѣхъ. Натежните очи на сестричето гледаха, какъ дрѣме любимото й братче. А снѣгът все валѣше и затрупваше всичко....

Надежда С. Йовчева през 1933 г. уч. отъ IV отдѣл., у-ще „Нанчо Поповичъ“ въ Шуменъ.

ИГРОСЛОВКИ.

П	и	л	е
в	и	л	а
б	и	л	о
п	о	л	е

с	т	е	ф	к	а
и	в	а	й	л	о
с	м	ъ	т	к	а
ц	в	ъ	т	ч	е
ц	в	е	к	л	о
с	т	р	ъ	х	а

говори Черноризецъ Храбъръ. Споредъ тѣзи учени и отъ прочетените лѣтописи, учениците откриха, че тукъ е заровена Омуртаговата дъщеря Беруля.

Южно отъ тази могила се намира друга по-малка, въ които бѣха намѣрени седем скелета безъ глави. Сигурно, това сѫ слугите на Беруля, защото тогава е имало обичай, когато умрѣ нѣкой отъ царски родъ или боляринъ, да го заравятъ съ него и слугите му.

Другари, да позимъ старините, защото чрезъ тѣхъ ние добиваме ценни сведения за нашето минало!

Рашко Д. Рашковъ отъ Шил., с. Царевъ-брдъ.

БЛЪСКАЙ ГЛАВА

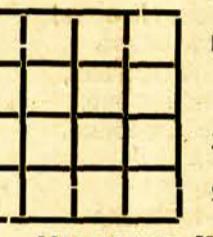
• • • Наредете 3 букви отъ нашата азбука въ тая фигура така, че въ средните водоравни и отвесни редове да се получи дума, означаваща скъпъ органъ отъ човѣшкото тѣло, а въ всички крайни, водоравни и отвесни редове да се получи дума, означаваща скъпъ вариво.

• • • Наредете 3 букви отъ нашата азбука въ тая фигура така, че по четиристранини фигури да се честватъ 2 думи.

• • • Наредете 2 букви отъ нашата азбука въ фигура така, че по всички страни и по-соки да се чете една дума. (Колко различни думи въ скъпата фигура могатъ да се наречатъ?)

Ц. Г. Чоловъ, учител въ село Голѣма вода, Шуменско.

ВОДОРАВНО и ОТВЕСНО:

Магдалена Христова отъ IV отдѣление—„Петъръ Димовъ“, Шуменъ.

ЕДИНъ човѣкъ ималъ НИВА като дадената форма. Ималъ и четири сина. Бащата умрѣлъ. Какъ ще си раздѣлятъ, братята нивата по равно и всѣки дѣлъ по форма да прилича на цѣлата нива?

2) Вържете на деветъ кола десетъ коня, но да бѫдатъ все по единъ на колъ.

СХОДНИ ДУМИ:

1. Име съмъ на градъ въ Германия. Като замѣните първата буква ставамъ рѣка въ Египетъ.

2. Име съмъ на безалкохолно питие. Като замѣните първата буква ставамъ домашно животинъ.

Задава ИВАНЪ ГАНЕВЪ отъ III кл. въ с. Царевъ-Бродъ, Шуменско.

■■■ Име съмъ на момиче. Замѣнете първата буква съ буквата „м“ и ще получите страшно животно.

■■■ Име съмъ на диво животно. Махнете първата ми буква и ще получите име на растение.

■■■ За красота съмъ на човѣка. Сѫщото име носи и земедѣлско сѣчivo.

■■■ Миятъ ме морските вълни. Сѫщото име носи и част отъ човѣшкото тѣло.

■■■ Часть отъ тѣлото—като махнете последната буква, получава се име на пойна птица.

■■■ Кой влиза безъ да отваря ни прозорецъ, ни врата?

■■■ Кое растение познаватъ и слѣпци?

■■■ Зъби нѣма—а хапе, рѫце нѣма—пѣкъ щипе.

■■■ Цѣлъ день работи, а не иска ни хлѣбъ, ни вода.

М. Ст. Минева.

УПРАЖНЕНИЯ на ЕЗИКА:

Прочети добре, запомни и изговори свободно:

1. Байно ле, биволарино ле, не набиволарува ли се ти?

2. Три върлинки габровинки, прехвърли ги презъ три стрикви грандинки.

3. Нарисувай човѣшка глава отъ цифритъ 1—10.

Хр. Сивковъ, у-ль, въ с. Страхилица, Шуменско.

* Четиридесетъ годишна плодовита дейност е навѣршилъ Александъръ Кръстевъ музикаленъ деецъ и композиторъ, авторъ на мелодията на „Добруджански край“. Г-нъ Ал. Кръстевъ е бодъръ и здравъ и работи въ Варна.

КРАТКИ ВЕСТИ

* Околийскиятъ съветъ по тѣлесно възпитание е решилъ да се направи лѣтна плавалня въ градската градина въ Шуменъ.

* Министерството на народната просвѣта е отпуснало 3000 лева помощъ на дружбата въ гр. Пазарджикъ за да постави паметна плоча за Константинъ Величковъ въ хотела, дега той е живѣлъ, когато билъ въ френския градъ Гренобъль.

* На съпругата и дъщерята на голѣмия бълг. писател Иорданъ Иовковъ се отпуска на народна парична пенсия.

* Въ края на м. г. почина лѣкаръ-ученъ, известенъ и въ чужбина, професоръ докторъ Д. Молловъ.

* Въ края на м. г. почина видниятъ чешки писателъ Карелъ Чапекъ. Единъ англичанинъ бѣ казалъ, че опозналъ по-добре отечеството си следъ като прочелъ книгата на този писателъ за пътуването му изъ Англия.

* Презъ януари т. г. се навѣршиха сто години отъ раждането на Нешо Бончевъ, просвѣтенъ деецъ презъ нашето Възраждане и първиятъ български критикъ.

* Изтекоха м. г. четиридесетъ години отъ смъртта на ранозагиналия нашъ хумористъ-писателъ Алеко Константиновъ, самонаричащъ се щастливецъ, авторъ на „Бай Ганю“.

* Сто години минаха отъ какъ свещеникъ Теодоси Синайски е установилъ край градъ Солунъ първата българска печатница. Изгаряна и подновявана тя е сѫществувала петъ години.

* Презъ тая пролѣтъ, въ нѣмския градъ Майнцъ, ще се чества петстотната годишнина отъ изнамиране книгопечатането. На изнамѣрвача му, Иванъ Гутембергъ, ще се построи паметникъ. Ще се възстанови работилницата му въ вида, който е имала преди 500 години.

* Въ областта Кавказъ, Южна Русия, било открито нѣкогашно езеро отъ смола. Въ смолата били намѣрени много животни и птици, каквито сега не се срѣщатъ. Тамъ не сѫ могли да изгниятъ. Предприети били научни разкопки.

До сега било известно само тѣтаръ-нареченото Смолното езеро въ Южна Калифорния въ Америка.

* На Коледа Митко Божковъ Добревъ се пързалялъ по леда на рѣка Росица, но ледътъ се спукала и той падналъ въ водата. Цвѣтанъ Челински, ученикъ отъ III класъ въ с. Бѣла черква, се хвърлилъ въ водата да го спасява. Насмалко щѣль да погуби и себе си, ако не били се притекли и други, които издѣрвали съ куки храбрия спасителъ и давящия се Митко.

* На Коледа дружествата на художниците отъ цѣла България откриха 12-та си обща художествена изложба. Изложбата се посвещавала много добре. Много картини сѫ били купени отъ посетителите.

* Презъ нощта срещу Нова година отъ пощенските кутии на френската столица, Парижъ, сѫ били събрани 18 милиона писма.

ЗА ЕЛИНЪ ПЕЛИНЪ

Продължение отъ 2 стр.

въ най-скоро време ще бѫщаствливъ да отгладувамъ пълното събрание съчиненията на Елинъ Пелинъ, за ги нареди при ония на Вазо Йовковъ, Толстой, Хамсу Достоевски, Горки, Мопасъ Зола и др. въ моята скро домашна библиотека.

20 години по-късно, бѣхъ честитъ да видя авт на ония чудни разкази двата тома! Посрещна ме безно „Дълъ го видѣхъ все миль, както го рисувахъ въображението си нѣко Едно само не ми хареса, дми каза „До виждане“, пр още азъ да имамъ намѣр да си тръгна. Но азъ не му сърдя. Срѣщамъ го често, ко то отива на работа. Свали шапка, поздравявамъ го. Т отговаря на поздрава ми, не подозира моето сѫщество. Та, той едва ли има въ ме да опознае собствените герои!“

Отъ това, което написахъ тукъ, нека обикновения чи тъль самъ да сѫди, дали въкъ може да се поучи отъ четенето на хубави книги какво въздействие може окаже българскиятъ писателъ върху душата на простия чателъ. Затова пъкъ, повръмъ: четете книгите на български писатели, обикновените тѣхните произведения! Ш припомня единъ случай: презъ 1928 год. бѣхъ се натовари съ 28 тома „пълно събрание съчиненията на Ив. Вазовъ“. Предъ вратата на книгоиздателството ме срещна пешехъ децъ, единъ познатъ инженеръ човѣкъ!

— Защо си давашъ пари за книги? Това е мѣртвът киталъ! Я вижъ какъвъ си одърпалъ, по-хубаво, купи дрехи...

Но азъ не се разколебахъ. И днесъ нито една витрина въ Голѣма София не ме съблазнява, гьй както ме примамватъ витрините на книжарниците! само да имахъ пари — да мислятъ книжарите...

Въ заключение, нека позовъмъ Елинъ Пелинъ:

— Добри учителю, приеми моите поздрави по случай и безъ случай!

Читателъ Ст. Редински

* На 21 януари се навѣршиха 60 години отъ смъртта на Любенъ Каравеловъ. Той бѣ щастливъ да види отечеството си свободно, но не можа дълго да се радва на съсъбодата. Охтиката, която добре изгнаничеството, го покоси. Забравенъ, скромниятъ борецъ умрѣ въ гр. Русе. Спомниха си за него едва въ деня на смъртта му и го